

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere armonice — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Din cauza ajunului și serbătoarei Sântului Botez, de Mercuri și Joi, nrul cel mai de aproape va eși Sâmbătă în 8 Ianuarie.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegrafului Român“.

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul următoriu, al anului 1883, cu prețul cel mai moderat ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Decemvre 1882, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Crucea roșie.

Dacă resboaiele nu se pot estermine și nici că se vor estermine vre odată, până când vor fi oameni pe lume, trebuie cu satisfacțiune să vedem că simțul de umanitate a găsit căi și mijloace, prin care să tempereze ororile inevitabile ale resboiului. Căile și mijloacele aceste sînt instituțiunile cu care ne întâlnim în toate țările lumii civilizate și care la creștini poartă titlul „crucea roșie“.

Instituțiunea aceasta s'a indigenat și în țările coroanei unguresci și a primit sancțiunea legislativei și prin articolul de lege XLI din anul 1882. Spre prosperarea acestei instituțiuni și ca ea să fie cu atât mai îmbelșugată în vîrsarea de binefaceri asupra pătimitorilor în urma resboaielor, s'au înființat loterii sub priveghiarea statului, cari promit tot odată și câștiguri frumoase.

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare 1).

Cristiano, remase singur, se ocupă de predilecțiunea sa inocentă pentru măgarul său. Dela intrarea sa în sala ursoaicei, el fu eliberat de bagagiul cel purta în spate.

Cristiano se puse într'un unghiu și și rënduia bagagiul ce consista din două lăci mărișoare, dintr'o legătură, cuprîndînd două lemne lungi, albe și ușoare cu traversele lor date în jos, în sfârșit dintr'un val de pânză și de tapiserii destul de nou, bine aședate într'un toc de piele. Toate aceste erau materialul său de artist, industria sa, pânea sa. Încât pentru garderoba sa, el nu era prea îngreunat; el avea o mână de albituri legate într'o batistă, și un surtuc de postav gros ce servea lui Jean drept învîlitor, când nu era pe spatele proprietarului său. Restul efectelor îi acoperea trupul, afară de un fel de palton venețian cam purtat, nesce pantaloni de

Până aci n'avem nimica de șis de cât să aprobăm, precum am aprobat și aplaudat tot deauna ceea ce este bun și folositoriu în viața statului și a societății omenesci.

Aflăm însă din diarele patriotice maghiare că instituțiunea aceasta se întrebuițează și spre alte scopuri, care de și sînt filantropice și aceste, totuși întrebuițarea se abate dela scopul original. Mai mult; se întrebuițează spre scopuri care sînt îndreptate, cu tendență maghiarisătoare, contra naționalităților nemaghiare. Cetim adevă, că se spriginesc institute de creștere de copii seraci între slovaci, în care de sigur are să se pună din vreme bază la maghiarisarea copiilor slovaci și nemți din partea locului.

Dacă vor fi adevărate scirile din diarele patriotice maghiare în privința aceasta, apoi *per consequentiam* din venitele dedicate pentru resboiicii nenorociți în resboaie ne putem trezi făurindu-se institute cu care să se dea resboiu limbii noastre; ceea ce după noi nu ar fi la loc și nu ar fi patriotic nici decum.

Sînt critice timpurile, în care trăim. Împregiurarea aceasta, credem că este un îndemn de ajuns ca acei ce conduc sorțile societății din statul nostru să fie cu toată considerațiunea la ceea ce este mai de lipsă, la liniscea sufletească a tuturor locuitorilor fără deosebire de naționalitate. Ba din contră să încurageze pe fie care cetățean al statului la contribuiri spre scopuri mărețe, cum e și cel al „crucei roșie“.

De câte ori a cerut lipsa, noi încă din modestele noastre mijloace, prin stăruința patriotică, am concurs cu obolul nostru. Și ca cei care am contribuit, nu e vorbă, că ne-am da în laturi, când vorba ar fi de scopuri folositoare.

N'am voi însă, ca și atunci, când am contribuit, și contribuim pentru scopuri, cari fiind destinate binelui tuturor să ne pomenim că am contribuit și contribuim sub o firmă din cele mai plausibile și mai atrăgătoare, pentru lucruri, cari în urma urmelor să fie aplicate în contra noastră, a unei părți a contributorilor.

Să se deprindă odată cei ce conduc sorțile țerei a stărpi și umbra de ingrigiri pentru existența națională a fiecărei naționalități, și să însufe fiecărei din plină încredere prin urmare și zel pentru tot ce e patriotic în sensul cel adevărat, dar să nu lucre tot unilateral și în detrimentul comuniunii, în care trăim.

stofă groasă, și trei părechi de ciorapi de lână îmbrăcați unii peste alții.

Ca să și poată face instalația mai bine, Cristiano lăpădase paltonul, căciula de lână și peleria cu păreții lați. El era un june subțire și mare cu față de tot frumoasă, umbrită de păr des și negru în desordine.

Soba începea a te face să simți căldura și jucele cu sânge viu nu era nici decât gingaș la frig. El umbla dar prin odaie în cămașă, cum se șice, și făcea dispozițiunile de lipsă spre a petrece noaptea cât s'ar putea de comod. El nu se neliniscea, dacă va afla oare paturile promise; ci dacă va găsi Jean ceva de beut și de mâncat.

— Foarte prost am fost, și șice el, de n'am cugetat la aceasta, trecînd prin castelul nou și pe la moșie; dară cum se cugeta la așa ceva, când își sufia vîntul ace de ghiață în ochi!

La moșie ni s'a spus (și cugetînd acuma la aceasta ni s'a spus într'un ton foarte șiret) că avem să aflăm de toate cu îmbelșugare în castelul vechiu, firesce, dacă i-a plăcea bîtrînului Stenson a ne deschide; așa dară pe semne lui nu i-a prea plăcut, fiind noi siliți a ne deschide înșine. Cu toate acestea, eu am epistola de admisie în buzunar, și de ar voi cine-va să mă scoată și de aici, îi arăt colții.

După aceasta Cristiano duse pe Jean cu bagagiul său cu tot în adîncătura ce se afla sub treptele de lemn, și căutînd cu lumina vre un cuiu

Revista politică.

Sibiu, în 3 Ianuarie 1883.

Raportul comisiunei de imunitate referitor la propunerea: de a se lua spre sciință sentința adusă în cauza deputaților G. Rohonczy și Gabriel Varady pentru duel, a provocat via discutiune în dieta Ungariei. Unii din deputați susțineau, că concludul referitoriu la suspendarea imunității unui membru al dietei nu învoalvă în sine îndreptățirea: de a se esecuta și eventuala sentința adusă în contra lui. Spre scopul din urmă se recere conclud separat. Raportul comisiunei se se ia numai în parte spre sciință. Ministrul de justiție, Pauler, susține, că concludul referitoriu la suspensiunea imunității conține și îndreptățirea esecutării eventualei sentențe, de oare-ce prin suspensiunea aceasta se predă deputatul din partea casei *eo ipso* competenței judecătorești.

În urmă se primesce propunerea comisiunei și se ia simplu spre sciință condamnarea duelanților.

Ministrul de instrucțiune, Trefort, răspunde la interpelațiunea deputatului Hegedüs, referitoare la serbarea milenară. Trefort a prezentat cestiunea aceasta consiliului ministrilor și a consultat academia de sciințe în privința constatărei anului, în care s'a petrecut ocuparea țerei de cătră maghiari. Trefort a primit imputernicirea: de a aduce la cunoștința casei, că Majestatea Sa nutrește interesul cel mai viu pentru serbarea aceasta. (Strigări: éljen.) Ministrul e de părere, să se institue o comisiune din sinul dietei, care să conducă pregătirile ce au a se face pentru numita festivitate. Cu festivitatea aceasta ar fi bine să se combine ridicarea vre-unui monument sau a unui edificiu monumental, bună oară, clădirea edificiului pentru ședințele parlamentului, sau crearea unei fundațiuni humanitare sau culturale. Răspunsul ministrului se ia spre plăcută sciință.

Naumovicz, cunoscutul preposit din procesul de înaltă tradare contra rutenilor, ne spune o telegramă originală a lui „Pester Lloyd“, a eșit în ultima Decemvre v. din legatura bisericei greco-catolice, s'a convertit la credința greco-orientală și a trimis papei un script de șice coale cu subscrierea „fratele tău în Christos“, în care caută a dovedi din punct de vedere teologic și istoric, că biserica orientală este singură biserica cea adevărată a lui Christos, Christos este capul ei, eară primatul este o usurpa-

de care se lege măgariul, el zări o ușe în părtele de lemn, tocmai în fundul acestei loge mici și întră în unghiul defectuos al odăiei.

Precum nu observase iregularitatea aceasta a planului, el nici acuma nu și da samă dacă se află într'un pasagiu făcut prin zidul cel gros, sau între două ziduri împreunate la înălțime.

El împinse ușa secretă, că așa una și era, fără a aștepta de a o găsi deschisă, și vedînd că nu era reținută prin nimic, mergea cu precauție de-a dreptul.

Nu făcuse trei pași și lumina se stinse. Avu noroc cu focul din sobă, deși putu aprinde earăși lumina, ascultînd cu multă plăcere șueratul aspru și duios al vîntului închis în pasagiul secret.

Cristiano avea spirit romantic, lui îi plăceau fantasiile poetice.

I se părea că spiritele închise de atîta vreme în sala aceasta pustie i se tînguiau că sînt tulburate în misteriiile lor.

Temîndu-se însă că frigul va înrăutăți troana sîrmanului Jean, închise ușa după sine, observînd în dosul ei zăvoarele puternice, cari prin greutatea lor făceau de se închidea ușa de sine.

Noi îl lăsăm să caute după aventuri și întroducem alt călător în odaia ursoaicei.

Și acesta întră pe neașteptate, însă el este însoțit de Ulfilas, care-i luminează cu respect, precînd un lacheu mititel, îmbrăcat în roșu, îl urmează.

țiune. Uniunea bisericii greco-catolice cu Roma nu se va pute susține și întoarcerea Uniților la credința lor antică, prin volnicia Iesuiților, față cu proțimea unită, numai se va accelera. Naumovicz declară în sfârșit, că nu i permite conștiința ca se caute indiferent la necumpătatele calumnii ale Romei față cu biserică sa și că de aceea se vede silit a se întoarce la credința părinților săi. Pertractarea la curtea de casațiune în procesul contra rutenilor Naumovicz, Ploszczanski, Spunder, și Zaluski va avea loc în 20 Februarie.

Afacerea aceasta care s'ar părè particulară, între alte, „Deutsche Zeitung“ din Viena o află deamă de a o discuta într'un articol de fond, în care dice, că dacă Galiția ar fi oare unde la apus sau la meadă și în monarhie, ar fi indiferent dacă rutenii mai țin sau numai țin uniunea cu Roma. Galiția însă este în vecinătatea Rusiei și aceasta i dă însemnătate politică.

Persoana contelui Andrassy ear formează obiectul de discuțiune. Dilele trecute a fost primit în mai multe rânduri în audiență de Majestatea S'a: „National-Zeitung“ aduce scirea, că contele Andrassy ar fi designat de următor contelui Wimpfen în Paris. E posibil, nu însă și probabil. Dacă ar fi aplecat ministrul de externe de odinioară să între de nou în serviciul de stat, ar urmări de bună seamă un scop mai înalt și nu s'ar mulțami cu postul de ambasador în Paris. Dar ce ar și face în Paris. Relațiunile amicabile nu însă și intime dintre Austro-Ungaria și republica franceză dau dovadă, că postul din Paris nu e un oficiu de rangul prim. Ambasada din Berlin e cu mult mai însemnată. Dacă cu toate acestea e adevărată scirea care se ventilă nu are se treacă mult și ne vom pomeni că contele Kalnoky a făcut loc contelui Andrassy. Clătinarea contelui Andrassy în anii 1875 până 1879 între dorința de a ocupa Bosnia și între aceea de a interlasa ocuparea, în fine renunțarea lui la ocupare, încă nu s'a dat uitărei. Partea aceasta a activității sale nu prea e glorioasă. Andrassy însă de altă parte ar fi o garanție pentru raportul amabil dintre Austro-Ungaria și Germania.

Într'un articol intitulat: „Perspectivele în Austria“ declară foaia berlineză „National-Zeitung“:

„Dacă vor continua Cechii persecutarea elementului Germaniei, nu vor pute rămâne aliații noștri, cu toate asigurările date de ei, că vor a fi aliații noștri. Desvoltarea afacerilor în Boemia ne însuflă îngrijire, cu atât mai vârtos, că nu se vede nici o perspectivă, dela care ai pute spera delătura-re rului. Noua lege electorală ne amenință și cu mai mare rău; viitorul cel mai de aproape ne procece mari schimbări. Timpul în care se se introduce ecuilibrul dorit, se vede a fi departe. Ce e mai dureros! Afacerea aceasta se privesce de secundară.

Părerea, că: alianța austro-germană s'ar pute lega strins numai prin un tratat economic, de oare-ce numai într'unirea intereselor politice și materiale e în stare a crea o legătură firmă între ceste două monarhii, părerea aceasta dicem, earăși se discută, „Grenzboten“ din Lipsia, care descoperi în Noemvre a. tr. existența unui tratat în scris între Austria și Germania, făcând recenziunea „Notițelor“ principelui Bismarck, dă, cu ocaziunea aceasta, expresiune și păreri referitoare la eventuala Uniune-economica. Organul acesta, care reprezintă ideile guvernului

berlinez se exprimă în următorul mod: „Prin fer și foc“ ce e drept, dar în fine succese mântuirea Prusiei și prin ea a Germaniei. Mântuirea aceasta fu folositoare și pentru Austria mai întâiu indirect, ear decând cu tratatul din 1879, în mod direct. Dacă n'ar resista un tractat formal ar trebui să se inchee, căci două puteri atât de iubitoare de pace precum e Germania și Austria s'ar vedé necesitate a o face. Dacă este drept că tratatul existent ar fi numai pe 5 ani, ar fi tare de dorit să se prelungească din motive foarte evidente. Ar fi numai natural, dacă la o eventuală schimbare o tratatului s'ar adauge și anumiți paragrafi național-economiici.

Interesele ambelor monarhi ar concede, ca să și spriginească și întărească relațiunile bune politice prin relațiunile economice mai de aproape pe calea tratatului. Impregiurarea, că Cislaiania e țeară mai industrială ear Translaiania mai mult agronomică, poate ar înainta efectuarea unor astfel de relațiuni.

Gambetta fu înmormântat în 13 Ianuarie n. în Nizza.

Gladstone este greu bolnav.

Slavi și Teutoni.

Sub acest titlu, cetim în „Românul“, d. H. de Kerlchant publică în diarul „le Soleil“ următorul articol:

„Lupta este neînclaturabilă între Slav și Teuton. Ea este foarte aproape chiar. Ea va fi lungă, sân-geroasă, îngrozitoare...“ Aceste cuvinte ale lui Scobelev, al căror răsnet se scie cât de mare a fost în Europa, servă de epigraf unei foarte interesante lucrări ce dl Eduard Marbeau a publicat acum, la librăria Hachette, sub titlul „Slavi și Teutoni“.

Această carte este resumatul notelor ce d. Marbeau a luat, a impresiunilor ce a adunat călătorind prin Europa orientală. De aceea ea cuprinde, în loc de considerațiuni generale mai mult sau mai puțin discutabile, fapte precise, care permit de a aprecia adevăratele cauze ale adâncului antagonism ce există între rasa slavă și rasa germană.

Lupta neînclaturabilă între Slav și Teuton, pe care o pređicea Scobelev, cu puține luni înainte de moartea sa destul de misterioasă, această luptă, care ar încăera o sută cinci-deci milioane de oameni, dela țermii Vistulei până la aceia ai Dunării, și dela litoralul Balticeii până la acela al Mării Negre, este ea imininte, este oare amânată într'un chip nedefinit? D. Marbeau crede că ea se poate privi ca apropiată. Pentru densul, vechile uri contra Germanilor, ce sunt adânc înrădăcinate în inimile slave, vor provoca probabilmente mai nainte de sfârșitul secolului o esplosiune îngrozitoare.

Bătălia dela Sadova a avut de scop de a se scie, dacă Prusia sau Austria va reprezenta în Europa elementul german; la Sedan era vorba de a se otări dacă Francia sau Prusia va ține sceptrul european acum însă este vorba de alt ceva cu totul. Răsboiul ce se pregătesce nu mai este numai un răsboiu dintre stat cu sau, dintre o rasă cu o altă rasă; el va fi Orientul aruncându-se asupra Occidentului; va fi hordele nenumărate, înregimentate după chipul armatelor civilisate, pe care Rusia le va arunca asupra Europei. „Germania, dice d. Marbeau, va suferi o ciocnire „îngrozitoare și îi va trebui toată unitatea ei și tot „avântul ce scie să inspire Germanilor amorul de

„Vaterland“, spre a resista la acest răsboiu de exterminare.“

În o luptă între Slavi și Teutoni, Slavii vor ave pentru ei numărul. Germani nu sunt mai mulți ca cinci-milioane, pe când, dacă proiectele panslaviste s'ar realiza într'o di, Țarul tuturor Rușilor ar putea să amenințe Europa cu mai bine de una sută cinci-deci de milioane; imperiul rus are opt-deci și opt milioane locuitori, printre care sunt mai bine de șese-deci milioane Slavi. Să se mai adauge la acestea și cele opt spre-dece milioane de slavi din Austro-Ungaria, apoi cele trei milioane de Poloni din regatul Prusiei, 1,755,000 Sârbi din regatul Serbiei, 4,500,000 Bulgari, rasa slavă va reprezenta singură mai bine de nou-deci milioane de oameni.

Dacă, în urma unor evenimente pe care nu le putem prevedea, visul lui Scobelev, marea idee panslavistă s'ar realiza, noul imperiu de Orient al cărul suveran va fi Țarul alb, ar lua o formă ciudată. Prin Boemia el s'ar întinde până dincolo de Praga și s'ar atinge aproape de Bavaria; prin Slavii de Sud, Bulgari, Sârbi, Sloveni, el ar cuprinde Triestul. În mijlocul acestei mări slave se vor arăta, ca și două insule mari naționalitatea română și naționalitatea maghiară. Românii și Maghiarii nu sunt nici ei cătuși de puțin dispuși să se lase a fi absorbiți de Slavi, precum nici Cechii nu sunt dispuși a se lăsa să fie absorbiți de cătră Germani. Această situațiune este foarte bine indicată de d. Marbeau.

„Românii, dice el, mai au pe lângă toate strălucitele calități ale raselor latine, fineța Slavilor; ei sunt înzestrați cu o forță puternică de asimilare care le-a permis până acum să subsiste ca rasă deosebită. Ei formează o masă compactă de aproape opt milioane locuitori bine înrădăcinați în munții Carpați, încă de pe vremea când Traian întemeiă coloniile romane în Transilvania.

„Maghiarii, așezați în centrul Ungariei, în vastele câmpii ce se întind dealungul Dunării și a Tisei, n'au pierdut nimic din bravura Hunilor pe cari îi revindecă ca strămoși ai lor. Ei sunt una din ramurile familiei finele ale cărei resturi trebuiesc căutate în părțile cele mai septentrionale ale Rusiei. Originea mongolă a Maghiarilor devine mai vedită prin instinctul de dominațiune, care este partea cea mai bătătoare la ochi a caracterului lor, de cât prin trăsurile lor fizice. De și ei sunt impresurați de Slavi, cari sunt de trei-spre-dece ori mai numeroși ca ei, densii găsesc încă mijlocul de a ține sub autoritatea lor directă, atât la nordul cât și la sudul regatului St. Stefan, mai bine de trei milioane Slovaci, Ruteni și Sârbi. Eată dară o aglomerațiune de cinci-spre-dece milioane de Români și Maghiari, cari vor fi tot-dea-una gata a împedea pe Slavii dela nord pentru a opera unirea lor cu Slavii dela sud. România și Ungaria se află închise între aceste două mase slave ca două alune într'un clesce“.

D. Marbeau observă că și dacă rasa germană este bine mărginită la nord de mare, la vest de Francia, la sud de Alpi și de riul Drava, în schimb coastele ei orientale sunt foarte neliniscite. Aceste frunrtării orientale n'au nimic comun nici cu frunrtăriile statelor, nici cu configurațiunea pământului. În Saxonnia, în Silesia, în Polonia prusiană și în Polonia rusă, germană, rasa slavă trăiesce împreună în cea mai mare parte din orașe și sate. De aici se nasc o situațiune necontentit încordată, lupte necurmte

tremurând de frig. Aceste trei persoane se întrețin în limba delecarliană, și se află încă în curte; Ulfilas cu o față spăriată, ceialalți doi cu un aer nerăbdător.

— Lasă, Ulf, lasa fētu-meu, destulă politeță; luminează-ne până la faimoasa ceea de odaie și veđi iute de calul meu. A asudat grozav trăgându-ne în sanie preste dealul stâncei voastre. O sêrmanul cal! Nu l'ași perde pentru de ce mii de rixdale.

Așa vorbea lui Ulfilas primul avocat a orașului Gevala, doctorul în drepturi dela facultatea de Lund.

— Cum, domnule Goeffe *) D'ta vrei să petreci noaptea aici?

Dară ce cugeți?...

— Taci, taci. Sciu că aceasta va supera pe bravul Sten; însă dacă mă voi fi instalat, se va liniști și Dlui. Veđi de cal și dic... Eu 'mi aflu calea.

-- Cum, domnule avocat, d'ta vîi așa noaptea singur cu nepotul Dtale?...

— Năucule! Tu scii bine că n'am copii! Vîno Nils, de-mi ajută să desprind pe bietul Loki. Veđi bine că aici oamenii flencănesc și nimic mai mult.

*) Gevala, Gefle, Gesle, Goeffe sunt numele unui oraș după maniera scrierii. Din întâmplare, avocatul, de care este aici vorba, purta numele orașului în care și eserica profesiunea.

Hai, mișcate; ai înghețat într'un fleac de călătorie de trei sau patru ceasuri noaptea?

— Lasă, lasă domnule Goeffe, că i prea mic, zise Ulfilas simțind imputarea avocatului, dute Dta în dreapta la ușa cea dintăiu și te adăposteste, mă îngrijesc eu de cal.

— Hm. Nu mai ninge. Un vânt cald a muiat vremea, răsponse dl Goeffe, carele după profesiune și gust nu era mai puțin vorbitor decât Cristiano; mie nu mi-a fost frig nici decât, și mai cu samă dacă mănănc un orz bun și fumez o pipă bună înainte de a mă culca... Ei bine, Nils, du dară ceva colo în odaie, aceasta te va ocupa, te va încălđi. Dormi deja? Este numai la șapte oare

— Vai, domnule Goeffe, țise micul lacheu clămpênind din dinți, de atăta vreme e noapte, și mie'mi e pururea frică noaptea!

— Frică! Dar de ce? Ei mângăie-te; în anotimpul acesta, țioa crește cu un minut și jumătate.

Vorbind așa, dl Goeffe, un bărbat de vr'o șei-deci de ani, șubret activ și vesel își duse el însuși calul în grajd, precând Ulfilas trăgea sania sub șopron acăță hamul împodobit cu clopoțele și mititelul Nils ședând pe nesce pachete continuă a tremura sub galeria de lemn ce încungiura curtea.

După aceea, dl Goeffe fiind asigurat, că scumpul său Loki, micul său cal elegant și nobil, căruia i-a dat numele lui Prometeu din Mitologia scandi-

navă, era grijit, se duse cu pas sigur cătră odaia ursoaicei.

— Hăi, stăi, domnule avocat îi țise Ulfilas, anu ici. Odaia cu două paturi, ce o numim odaia păzitorului...

— Ei da, o cunosc bine, răsponse dl Goeffe, am și durmit acolo.

— Se poate, dară de mult. Ea este acuma așa de ruinată...

— Ei bine, dacă e ruinată, imi vei face patul în odaia ursoaicei.

— În odaia ur...?

Ulf nu cuteza a sfârși așa i se părea idea dlui Goeffe de nemai pomenită; însă luându-și curăgiu el țise:

— Nu, domnule avocat, nu aceasta nu se poate, Dta glumești! Am să caut cheia dela odaia ceealaltă, ea va fi doară mai îngrijită de cum gândesc (unchiul meu întră uneori acolo) și mai fiind acolo o ușe ce dă spre galerie, nu vei avea neplăcerea a trece prin odaia... care o scii.

Cum, de când s'a astupat cu zid ușa de pe trepte, băiete odaia ursoaicei nu și a pierdut încă renumele cel rău? Ei Ulf, fētu meu, tu esci pentru anii ței cam prost eu îți poruncesc să mi deschiđi aici îndată. Este prea frig să aștept până ce cauți cheile celelalte și fiind-că ai...

— Nu o am, exclamă Ulfilas, îți jur domnule

jeniri de tot momentul. Dar armele nu sânt egale; Germanii au asupra Slavilor superioritatea ce dă o civilizațiune mai înaintată; ei pun pe fugă nise poporațiuni, cari nu se dau înapoi decât cu ura în suflet. De aci se naște în Slavi o ură de moarte, care face din German dușmanul ereditar.

Având o mare răbdare Germanii, ori pe unde sânt în contact cu Slavii, merg înainte cu o mare băgare de seamă, dar își urmăresc cu stăruință ținta care este de a desnaționaliza și a predominii rasa protivnică. Ei fundează scoale, în care învățământul este predat în limba germană: ei stabilesc din distanță în distanță colonii industriale sau agricole. Ei cumpără mai ales pământuri. Aceasta este mai cu deosebire chipul lor de procedere în ducatul de Posen.

Țăranul, slav ȳice în aceasta privință d. Marbeau, ori pe unde vede pe German stabilinduse, simte că-și va perde mijloacele de existență. Pământul, comerțul, industria îi scapă din mâni și trec puțin câte puțin în mâinile Germanilor. Astfel dar nu mai este nici o îndoială asupra soartei ce-l așteaptă. Micul trib al Venților, care este în agonie în Sasonia, lângă Bautzen, este o rămășiță din populațiunile slave, care poporau altă dată Germania de Nord. Germanii au pus mâna pe valea Oderului, ȳermul stâng le aparține de a în întregul lui. Acum bătaia este pe ȳermul drept. Prusienii sânt în luptă cu Polonii. Capitaliștii prusiani smulg bucăți cu bucăți dela gentilomii poloni domeniile stramoșilor acestor din urmă; țăranul german, ne mai voind să se espatrieze în America, vine și se așează alături cu cultivatorul polon, și ajutat de compatrioții lui și de guvern, ajunge a-i lua locul. Atunci familia slavă, sărăcită, este nevoită să plece în lumea Nouă. Dela scoala primară și până la universitate, tot învățământul este combinat spre a germanisa generațiunile viitoare. ȳăranul polon vede că guvernul prusian neputând a-l denaționaliza, îi atacă copiii, și la trebuință li se schimbă numele polone în nume germane. Cât despre burghezi, dacă nu-și trimit copiii să și facă studiile în străinătate, ei sânt nevoiți a-i lăsa în mâinile unor profesori, a căror glorie este de a viri teoriile germane în capul tinerimii ce le este încredută. Și mai târziu, nu există nici vre un loc în administrație, nici înaintare în armată, pentru ori-cine este Polon. Comerțul și industria, fiind în mâinile Germanilor, Polonii trebuie să treacă fruntaria și să se ducă la Varșovia, dacă voiesc să găsească mijloace de existență.

D. Marbeau ȳice cu drept cuvânt că această luptă socială este unul din spectacolele cele mai uimitoare din istoria națiunilor. Vedem vom oare cel din urmă act al dramei, resboiul între Germania și Rusia? Franța va fi în cele dintâiu rënduri spre a asista la reprezentațiune, care va fi foarte interesantă pentru ea.

Anul 1882.

Januarie.

3. Arabi bei este numit ministru de rebel în cabinetul egiptean.
4. Lupta lângă Karino, în Erzegovina.
5. Guiteanu, omoritorul președintelui Garfield, este condamnat la moarte.
7. Alegeri senatoriale în Franța; republicanii câștigă 25 voturi.

Goeffe că nam nici cheia dela odaia ursoaicei nici cea dela odaia păzitorului.

Disputându-se așa dl Goeffe, însoțit de Ulfilas care i lumina supărat, și de Nils, care i-se suia pe călcăie sosi la ușa cea dintâiu a pavilionului în a cărui parter se afla odaia ursoaicei, nefiind ușa aceasta închisă decât numai printr'un un zăvor exterior avocatul intră fără nici o pedecă în tinda scurtă, suie cele trei trepte și împinge de ușa ursoaicei care cedează mânei sale nerăbdătoare și se deschide larg cu un vuiet așa de jalnic încât Nils se retrage cuprins de spaimă.

— Deschisă! a fost deschisă! exclamă Ulfilas pândind, încât fața s'a roșie și strălucitoare era susceptibilă a păli.

— Ei bine, și apoi? ȳice dl Goeffe, dl Stenson s'a fi plimbat pe aici.

— El nu vine nici când încoace; domnule Goeffe! O! Nu mă tem că Diu vine aici.

— Ei, cu atăta mai bine. Mă pot instala, fără a-l jena și fără ca să mă bage în samă. Dar ce-mi spune-ai tu? Eu viu aici pentru că arde soba!... Văd eu cum stă treaba domnule Ulfilas Stenson! Tu ai închiriat sau promis cui-va, pre care'l aștepti odaia aceasta. Pe credința mea cu atât mai rău. În castelul nou nu este loc trebuie să afu loc aici! Însă mângăie-te fētu-meu, eu am să ȳi plătesc așa de bine ca ori și cine. Aprind sfesnicile aceste, sau mai bine adă oeva în ele și apoi adă ștergare și tot ce

10. D. J. Brisson este ales președinte al Camerei franceze.

26. Demisiunea cabinetului Gambetta.

30. Formarea cabinetului Freycinet-L. Say-Ferry.

Februarie.

11. Trei ȳeci și trei membrii din delegațiunea Alsaciei-Lorene iscălesc o moțiune prin care cer revisuirea legii care interȳice, cu începere dela 1 Marte 1882, întrebuințarea limbei franceze în desbaterile acestei adunări.

16. Turburări în Irlanda. Mașina infernală la Edimburg; șapte răniți. Discursul generalului Scobeleff la Paris.

23. D. Bradlaugh este gonit din Camera englesă cu 291 voturi în contra 83.

Martie.

2. Turburări la Ancona (Italia) cu ocaziunea condamnării lui Cipriani. — Încercare de omor asupra Reginei Victoria de către Wedrick Mac Lean. — D. Bradlaugh este ales la Northampton.

3. Generalul Skobeleff este aclamat la Varșovia.

6. Generalul Scobeleff sosesc la Petersburg, primire entusiastă.

23. Camera din Statele-Unite votează o lege, interȳicând pentru o perioadă de 20 ani imigrarea Chinezilor.

Aprile.

8. D. de Giers este numit ministru al afacerilor străine.

13. Deschiderea oficială a esposițiunii dela Buenos-Ayres

16. Camera din Statele-Unite votează o nouă lege care interȳice, pentru ȳece ani, imigrarea Chinezilor.

21. Ukaz al ȳăralui interȳicând militarilor să pronunțe discursuri politice.

22. Reichstagul german realege ca președinte pe d. de Levezow, conservator.

24. Lordul Spencer este numit vice rege al Irlandei.

26. Lupta dela Chott-Tigri între armata franceză și insurginții algerieni.

Maiu.

1. Trupele franceze ocupă Ha-Noi, capitala Tonkinului.

6. Lordul Cavendish și Thomas Burke sânt uciși în Phenix Parc la Dublin.

8. Arabi pașa convoacă, fără autorizarea Khedivului, adunarea națională. — Camera franceză votează restabilirea divorțiului în prima citire.

22. Înăugurarea drumului de fer dela Sant-Gothard.

30. Arestarea deputatului socialist german Bebel.

Iunie.

2. Moartea lui Garibaldi.

7. Rescoală la Alecsandria.

14. Camera franceză votează, ca 300 voturi contra 204, desființarea inamovibilității și otăresc cu 284 voturi contra 212, că judecătorii vor fi aleși.

19. Comitele Tolstoi este numit ministru de interne în locul comitelui Ignatieff.

20. Demisiunea ministrului de finance Bitter, în urma unor neînțelegeri cu principele de Bismarck.

22. Înăugurarea la Genua a monumentului lui J. Mazzini.

30. Guiteau este spânȳurat la Washington.

Iulie.

4. Camera englesă votează legea de coercițiune pentru Irlanda.

6. Moartea generalului Skobeleff la Moscva.

11. Englezii bombardează Alecsandria.

14. Înăugurarea palatului municipal din Paris.

17. D. Bright se retrage din cabinetul engles.

19. Crisa ministerială în Franța în urma votului Camerei privitor la primăria din Paris.

20. Ministrul Freycinet își retrage demisiunea în urma votărei unei ordine de ȳi de încredere.

29. Camera franceză respinge cu 450 voturi contra 75, cređiteie cerute de guvern pentru a acoperi cheituelile unei ocupări a canalului de Suez. Cabinetul Freycinet demisionează.

August.

8. Formarea noului cabinet francez, sub președența dlui Duclerc.

12. Proclamarea în care Sultnul proclamă pe Arabi de rebel.

15. Înăugurarea la Dublin a Statuei lui O'Connell.

29. Luptă între Englezi și Arabi la Kasassin.

Septembrie.

3. Cholera se declară la Meunille.

12. Bătălia dela Tel-el-Kebir.

15. Armata engleză intră în Cair. Arabi este făcut prizonier.

22. Un incendiu distruge cu desevărșire esposițiunea din Sidney (Australia).

Octombrie.

29. Alegeri primare în Prusia.

20. Congresul păcii se întrunesc la Buxelles.

23. Încercare de omor asupra regelui Serbiei la Belgrad.

27. Moartea lui Mohamed-el Sadock, beiful Tunisiei. Fratele său, Ali-bei este recunoscut ca bei.

29. Alegeri în Italia.

Noembrie.

5. Alegerile generale în Norvegia dau majoritatea rapicalilor.

11. Camera franceză, cu 344 contra 128, respinge despărțirea statului de biserică.

17. D. de Giers pleacă din Petersburg spre a merge în Italia.

30. Reichstagul respinge cu 153 voturi contra 119 propunerea pentru reluarea întrebuințării limbei franceze în Alsacia-Lorena.

Decembrie.

6. Mareșalul Serrano dezvoltă prgrama sa în senatul spaniol.

21. Generalul Menabrea, ambasadorul Italiei, presentă scrisorile sale de acreditare președintelui Republicii franceze.

23. Arestarea principelui de Krapotkin la Thonon (Franța).

31. Moartea lui Gambetta.

„Românul.“

Varietăți.

* (Concertul de Duminecă seara.) Scurt timp după concertul din Decembrie a. tr. Reuniunea română de cântări ne-a suprins plăcut cu concertul de eri. Timpul cel scurt se vede că a avut oare care influență și asupra compunerii programei. Eram dedați a auzi mai mulți pentru cor; de astădată au prevalat piesele solo, atât ce privesc cântarea cât și musica intrumentală.

Programa prin aceasta a câștigat mai multă varietate și a putut satisface și diverselor gusturi.

Piesele de solo, fiind de astădată esecutate mai esclusiv de secul frumos, sântem în drept a le da întâietatea.

Domnișoara A. P. a sciut storce din vioară sunete dulci, esecutând „Air varie“ de Beriot cu elegență și siguranță indestulitoare. Aplausele

— De unde sci tu aceasta, frate Ulf? Zise doctorul în drepturi suridând, pre când frigusul din afară se unise cu frica spre a îngrigi pe mititelul Nils.

— Eu văd aceasta din trei lucruri, răspuse Ulf cu graiu posomorit și profund. Cel dintâiu este, că Dta ai aflat poarta curții deschisă, de și eu o închiseseam la apusul soarelui; al doilea că și ușa dela odaia aceasta a fost deschisă, un lucru ce nu l'am mai vădut de 5 ani de ȳile, de când am venit aici să îngrigesc și să servesc pe unchiul meu; al treilea, un ce de necređut: iată că arde focul în sobă, deși nu s'a mai făcut foc aici de două ȳeci de ani și doară și mai demult!... În sfârșit... stăi, domnule doctor, iată pe podile ceară, tocmai acum vărșată, și totuși...

— Și totuși tu însuși o vărși, fiindcă ȳii felinarul strimb!

— Ba nu, domnule Goeffe! nu; luminarea mea e de senu, și ce văd aici sub candelabru... stăi!

Și, ridicând capul, Ulf scoase un țipet înspăimântat, vădend în candelabru în loc de un spră-ȳece luminări și jumătate numai ȳece și jumătate.

Avocatul era dela natură binevoitor și optimist. În loc de a și perde răbdarea asupra preocupățiunei lui Ulfilas și asupra spaimiei lui Nils, el cugetă numai să-și bată joc de ei.

Va urma.

trebuie și nu ȳi uita de cină. Nils își va ajuta; el e foarte îndemnatic, foarte vioiu, foarte gentil. Ei Nils, mișcate; află tu însuți odaia unde avem să dormim, odaia păzitorului, cum ȳice Ulfilas. Eu sci unde este, dară nu vreau să-ȳi o spun. Cearcă, arată-ne că esci cu minte, domnule Nils!

Bunul dl Goeffe vorbea în pustie: Ulf stă încremenit în mijlocul odaiei, Nils își încăldea mâinile la sobă avocatul și făcea singur singurel instalația sa. În sfârșit producend Ulf un suspin puternic de a mâna o moară, exclamă cu ton emfatic:

— Pe onoarea mea, domnule Goeffe, pe fericirea mea vecinică eu n'am promis odaia aceasta nimenui Dta n'ai putea avè o astfel de idee, de ai sci ce s'a petrecut aici și ce se petrece încă în ȳioa de astăȳi! O! pentru lumea întreagă unchiul Stenson n'ar consimți să te las aici! O să-i dau de scire că ai sosit și de oare ce în castelul nou nu ȳi-s'a rezervat apartamentul dtale, unchiul meu își-va da pe al său în castelul vechiu.

— La aceasta eu nu consimt, răspuse dl Goeffe ba te și opresc a-i spune că sânt aici. Dlui va afla mâne că mie-mi place aici cât se poate de bine: odaia păzitorului e cam mică, însă de dormit destul de mare. Aceasta-mi va fi salon și cabinet de lucru. Adevărat, că nu este plăcută, dară pentru trei sau patru ȳile voi fi întrânsa liniscit.

— Liniscit! exclamă Ulf, liniscit într'o odaie, prin care umblă dracul?

binemeritate, credem că o va îmbărbata a se perfecționa în instrumentul vioarei care cere studiu și diligență. Dra M. R. care a învins indispozițiunea din concertul trecut pre deplin a desvoltat în canzona din „Nunta lui Figaro“ de Mozart un portamento remarcabil și ne bucurăm de progresul ce l' putem constata. Doamna S. B. și dra S. Br. au executat doane numere din „jocuri slavice“ de Dvorak pe piano cu mare dexteritate și fineță. Publicul a fost plăcut impresionat prin motivele compozițiunii. Suprinderea cea mai mare a făcut auditorilor d-na A. Br. prin Recitativ și Arioso din „Paulus“ de Mendelssohn și aria din „Orfeus“ de Gluck. Vocea sonoră și metalică a atras atențiunea generală, cu deosebire aria din urmă a plăcut mult.

Trecând la coruri putem constata cu plăcere că au fost studiate și executate prea bine. Meritul necontestabil e al dlui dirigent G. Dima, care a condus ca un general, care știe că poate conta la puterile lui sigure. Fragmentul din opera „Loreley“ de Mendelssohn, o piesă, care cuprinde greutatea considerabile pentru cântăreții s'a executat cu o precizie și cu o vervă vrednică de recunoștință. Ensemblul a fost cu atât mai complet cu cât dra br. E. P. a cântat partia solo cu adevărat accent dramatic invingând greutatea obositoare ale portului cu îndatinata ușurință.

Repetițiunea corurilor din „Cruciați“ de Gade a fost bine primită. Dl P. a cântat partul lui Rinaldo destul de eroic.

Corul al treilea ne-a adus o compozițiune nouă de dl G. Dima: „Hora“ de Alesandri. Motivele naționale care dl componist a știut să le prelucre, poate pe alocurea într'un stil prea înalt artistic, a produs efectul dorit și publicul a fost electrisat de compozițiunea vie și plină de ritmul caracteristic. Acompaniarea corurilor pe piano a fost îngrijită de doamna M. Br. cu acurateța cunoscută, câștigându-și merite nouă pentru reuniune.

E de prisos a spune că atât solo cât și corurile au provocat aplausele cele mai vii. Solistele au fost de osebă distinse cu aplause.

* (Avis) Joi în 6/18 Ianuarie 1883. se va aranja o petrecere cu danș în sala dela „Împăratul Romanilor“. Bilete de intrare se află la cassarul „Reuniunii de cântări“ în locul „Asociațiunii Transilvane“ în 17 și 18 Ian. 1883 st. n. dela 4—5 oare d. a.

Comitetul aranjator.

* (Ziua de Sântul Vasile din anul acesta ne-a resuscitat în memorie onomastica unui bărbat care de altminteră este cunoscut publicului român din Sibiu și giur de mulți ani. Este vorba de onomastica dlui Dr. Vasile Szabo, care a funcționat mulți ani ca medic al consistoriului archidieceșan. Acest domn, după ce a funcționat mai târziu ca medic al milițiilor teritoriale mai mulți ani, intrând în statul de odichnă, s'a așezat eară în Sibiu. Amicii și cunoscuții lui de odinioară și câți și-a câștigat în timpul din urmă, n'au lipsit al bineventa cu ocaziunea acestei zile, felicitându-l și urându-i încă mulți ani.

* (Necrolog). Irina Ghidiu ca soție, în numele său și a filor Andreiu, profesor în Caransebeș, Ioan, proprietar în Deda, a ficei Maria, a norilor Maria și Gafina, a nepoților Ioan Teodor și Andreiu cu inima înfrântă de durere aduce la

cunoscință că iubitul lor soț, resp. tată, socru și moș Teodor Ghidiu, proprietar în Deda, în etate de 84 ani la 27 Decemvre a. c. și-a încheiat cursul binecuvântatei sale activități pământesci. Remășițele pământesci se vor așeza pentru vecinică odihnă Joi 30 Decemvre v. în cimiteriul bisericeii gr. or. din Deda. Fieii țărina ușoară: Deda 28 Decembre 1882. Irina Ghidiu, ca soție, Andreiu, Ioan și Maria ca fii. Maria și Gafina ca nurori; Ioan Teodor și Andreiu ca nepoți.

* (Convocare.) În sensul §-lui 7. din statute convoc prin aceasta adunarea generale a reuniunii femeilor române din Mediaș și jur pe ziua de 1. Februarie st. n. 1883 la 2 oare d. a. în scoala greco-catolică din loco, la care sunt pofite onoratele membre a reuniunii a se presenta, cu atât mai vârtos căci la aceasta adunare este a se îndeplini alegerea președintei, comitetului permanent și a bărbaților de consiliu, precum și a membrilor suplente.

Mediaș în 28 Decemvre 1882.

Alessandrina Gerasim.,
președinta reuniunii.

* (Inundări.) Dela Rab, Strigoniu și dela Mohaciu, telegrame au adus scirea despre pustiiri mari cauzate de apă. Case surpate, mobile și alte trebuințe omenesci ruinate, până și vieți omenesci cădute victime undelor, eată pe scurt ce a făcut apa în Ungaria. Ați cetim că la Esseg șanturile fortăreței și promenada sunt sub apă; la Carloveș a intrat apa în cetate.

* (Un tron furat). Regele Ioan al Abisiniei se află în mare perplexitate, căci tâlharii i-au furat tronul. Nu de mult regele au fost comandat un tron nou. După ce a fost gata această mobilă ce a costat peste 100,000 franci, s'a trimes cu o caravană la Adua. Însă în apropiere de acel oraș, caravană a fost atacată de tâlhari. Acestia au pus mâna pe tron și pe 600decorațiuni ale ordinului abisin Satam Suleiman.

* (Cismele generalului). „Eveniment“ povestesc următoarea istorioară tragi-comică despre un bătrân general, cunoscut în Paris: Generalul făcea asalt asupra inimei unei văduve tinere, care însă îi respingea mâna și averea. Ca un strateg abil el își propuse să cucerească un post înaintat, adică pe camerista, care pentru bani buni făcu să se întâlnească generalul cu văduva frumoasă. La oara fixată generalul veni la scara din dos. Camerista îi duse că trebuie să se ferească de a face șgomot. La primii pași scara trosni. Caută să vă scoateți „cismele“, duse fata. Generalul n'avu ce face, se desculță și luându-și încălțăminte în mână, urmă pe fată printr'un coridor, prin două anticamere, cobori o scară și se opri la ușa mare. „Am sosit“ îi duse fata. Ușa se deschise și... generalul cu cismele în mână se vădu în fața unei societăți de 20 persoane. Tinera văduvă își subscria în aceea seară contractul de căsătorie cu un proprietar de case de pe bulevardul Italian. Generalul fu pofit să se încalțe și să subscrie și el contractul. „Resboiul“.

* (Monstru) „V. Covurluiului“ spune că în ziua de 19 curent, femeia Hana, soția lui Solomon Leibovici locuitor pe strada Traian Nr. 78 a născut un copil monstru. Picioarele dela genunchi în jos sunt încruciate, limba lipită de partea de jos a gurei; anusul său e ne perforat, ceafa moale și la

spate în jos de șele are o rană. Monstrul trăia încă alaltăeri.

* (Notițe bibliografice.) *Columna lui Traian.* Sumar numărului 10—12.

B. P. Hășdău: Doina răstoarnă pe Rösler. Zilot Românul: Tudor Vladimirescu. O cronică inedită dintre 1800—1821.

B. P. Hășdău: Crățet și urzică. Etimologie poporană din epoca formațiunii limbei române.

N. Densușianu: Monumente pentru istoria țării Făgărașului.

Chr. Negoescu: Cântece soldătesci din ultimul răboiu.

B. P. Hășdău: Domname și Turcame. Sufixu romanic ame la Macedo-români.

Climescu, Curpân, Petrov și Pătu. Din Bacău.

obiceiurile juridice ale poporului român în județul B. P. Hășdău: Gioagă. O pagină din istoria armaturei române.

I. Bianu: Alexandru Dascălu. Un scriitor de peste Olt din secolul XVII.

B. P. Hășdău: Apendice la notița d-lui Bianu. P. Ispirescu: Judecata Vulpei-Snoavă din gura poporului.

G. Chițu: Cuvinte creștine în limba română. Note filologice.

P. Hășdău. Șugubet și șugubină. Un rest din influința juridică a slavilor.

Dr. Al. Marienescu: Gruia lui Novac și fata de latin. Baladă poporană de peste Carpați.

B. P. Hășdău: Manuscript românesc din 1574 aflător la London în British Museum.

T. Calimah: Originea familiei Calimach. Două acte comunicate.

B. P. Hășdău: Nu e în toate zilele Paște. Originea creștinismului la români. *Cronica.*

Loterie.

Sâmbătă 13 Ianuarie n. 1883.

Viena:	81	65	36	43	40
Timișoara:	24	31	40	81	57

Bursa de Viena și Pesta.

Din 13. Ianuarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	118.25	118.20
Renta de aur ung. de 4%	85.60	85.57
Renta ung. de hârtic.	84.90	84.80
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134.50	134.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	89.75	89.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.—	109.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung.	93.75	94.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului.	97.50	98.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	95.50	95.—
Obligațiuni urbariale temeșane	97.—	97.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.—	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane.	95.03	95.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	98.—	98.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	98.75	98.—
Sorți unguresci cu premii	114.40	113.75
Sorți de regularea Tisei	—	110.—
Datorie de stat austriacă în hârtic.	77.05	77.—
Datorie de stat austr. în argint	77.60	77.65
Renta de aur austriacă	95.90	95.75
Sorți de stat dela 1860	130.40	130.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	836—	835.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	273.75	273.—
Acțiuni de credit austr.	284.—	283.90
London (pe polița de trei luni)	119.60	119.55
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	100—	100.—
Galbin.	5.64	5.63
Napoleon	9.51	9.48
100 marce nemțesci	58.55	58.70

Publicațiune.

„Restaurația“ din grădina Nr. 3. în strada Schevis se dă în arândă.

Condițiunile mai de aproape se pot vedea în cancelaria subsemnatului inspectorat în strada măcelarilor Nr. 32. unde se primesc și ofertele.

Sibiu, 3 Ianuarie 1883.

Inspectoratul localităților archidieceșane. [334] 4—4

Nr. 319. [337] 2—3

EDICT.

Nicolae Isdrailă de religiunea gr. or. din Slimnic cercul Sibiului, carele de trei ani cu necredință a părăsit pre legiuita lui soție Maria n. Hania tot de acolo, fără a se ști ubicațiunea lui, se citează prin aceasta: ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subsemnatul scaun protopresbiterial ca formatrimonial de I. instanță căci la din contră și în absenție se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra de soția s'a. Sibiu 20 Decemvre 1882.

Scaunul ppresbiterial gr. or. al tractului Sibiului ca for matrimonial de I. instanță.

LOTERIA ESPOZIȚIUNEI TRIESTINE.

Tragere irevocabil în

18. Februarie 1883.

1. nimeritor principal: bani gata 50.000 floreni sau 8.800 galbini.

2. nimeritori principali: bani gata 20.000 floreni sau 3.500 galbini.

3. nimeritori principali: bani gata 10.000 floreni sau 1.750 galbini.

4. nimeritori principali: Colet și cercei cu brilante, preț 10.000 floreni.

Patru nimeritori: Scule de aur cu brilante și mărgelă în preț de câte 5000 fl.

Cinci nimeritori: Scule diverse în preț de câte 3000 fl.

987 nimeritori în preț de câte 1000, 500, 300, 200, 100, 50 și 25 floreni.

1000 nimeritori
în preț de
fl. 213.550

Una soarte 50 cruceri!

1000 nimeritori
în preț de
fl. 213.550

Comande pe lângă accluderea a 15 cr. spese de port sunt a se adresa la

TRIEST, P. Grande N. 2. Despărțământul loteriei Esposițiunii Triestine. FILIALA VIENA Fleischmarkt N. 2.